

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 18Csp/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519200834
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Petrovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2519200834.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Janou Petrovičovou v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: H. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/XX, XXX XX Q. O. o zaplatenie 1.176,58 Eur s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 864,20 Eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 46,90 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 07.05.2019 domáhal, aby uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.176,58 Eur spolu s úrokmi vo výške 28 % ročne zo sumy 1.176,58 Eur od 09.04.2019 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že účastníci uzavreli dňa 08.11.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte ako zmluvu uzatvorenú na diaľku - cez internetbanking, ktorou žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 1.000,- Eur s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,9 % ročne. Na základe žiadosti žalovaného sa uvedený limit mohol meniť. Výška aktuálneho limitu povoleného prečerpania je uvedená v tom ktorom výpise z účtu. Na základe Zmluvy a VOP banka rozlišuje povolený debet (služba „povolené prečerpanie“) a nepovolený debet. Žalovaný mal poskytnutú službu povolené prečerpanie na účte s úrokom 19,9 % ročne. Povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá naraz alebo po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené, teda nie vo vopred určených mesačných splátkach. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,- Eur. Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekročoval povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k postupu v zmysle bodu 8.9 VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- Eur a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- Eur dňa 01.01.2019 ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,- Eur sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje ustanovenie

§ 2 písm. f) a § 18) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a bod 3.12 VOP (účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- Eur). V zmysle bodu 3.8 VOP, klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného č. X., o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 08.04.2019 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet č. X. - táto transakcia má spravidla popis „Bezhotovostný prevod Vyrovnanie zostatku zatv. účtu“ alebo „Prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovaného. Žalovaná suma 1176,58 Eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obrátmi vykonanými na účte žalovaného. Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu. Žalobca v žalobe uviedol prehľad všetkých transakcií na účet žalovaného, od jeho otvorenia až po jeho zatvorenie: (kreditné transakcie v celkovom počte 72 a celkovej výške 63.057,25 Eur: Vklad v hotovosti 3 000,- Eur, Odmena za platby PK 25,62 Eur, Základný vklad 20,- Eur, Prichádzajúce platby 58.269,44 Eur, Poskytnutý úver 1.742,19 Eur; debetné transakcie celkovom počte 499 a celkovej výške 64.233,83 Eur: Poplatky za transakcie 18,50 Eur, Poplatok za balík služieb 152,88 Eur, Poplatok za upozornenie-debet 30,- Eur, Zist.zost.na ATM inej banky SR 0,30 Eur, Poplatok za výzvu - debet 30,- Eur, Poplatok za vedenie exekúcie 45,- Eur, Splátky úveru 38.206,41 Eur, Platba cez portál POS 5.189,89 Eur, Úroky 207,38 Eur, Odchádzajúce platby 16.883,47 Eur, Výber hotovosti (z bankomatu) 3.470,- Eur. Celá žalovaná suma bola nepovoleným debetom predstavujúcim (záporný) rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte, ktorý vznikol na základe omeškania žalovaného s úhradou peňažnej sumy poskytnutej mu v rámci služby povolené prečerpanie.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, napriek tomu, že uznesením č. k. 18Csp/42/2019 - 142 zo dňa 24.06.2019 bol vyzvaný, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia k žalobe písomne vyjadril, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

4. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte zo dňa 08.11.2017, úrokové sadzby produktov, sadzobníky poplatkov, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a. s., výpisy z účtu.

5. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaného podľa § 180 veta druhá CSP, ktorí sa na pojednávanie nedostavili. Žalobca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčasť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal.

6. Súd sa oboznámil so žalobou, vykonal dokazovanie listinami, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

7. Žalobca ako banka a žalovaný ako klient uzatvorili dňa 08.11.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - Povolené prečerpanie na účte, na základe ktorej žalobca zriadil žalovanému povolené prečerpanie do výšky limitu 1.000,- Eur, na účte č. SK86 5600 0000 0021 3817 4002, s variabilnou úrokovou sadzbou 19,9 % ročne a odplatom 19,9 %. Zmluva bola uzatvorená na diaľku prostredníctvom internetbankingu.

8. Z výpisov z účtu žalovaného súd zistil, že na účte boli vykonané kreditné transakcie vo výške 63.057,25 Eur a debetné transakcie vo výške 64.233,83 Eur. Medzi debetnými transakciami boli účtované okrem iného aj poplatok za upozornenie debet vo výške 30,- Eur, poplatok za výzvu debet vo výške 30,- Eur, poplatok za vedenie exekúcie vo výške 45,- Eur a úroky vo výške 207,38 Eur.

9. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

14. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

15. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o bežnom účte (§ 708).

16. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

18. Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

19. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje

poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 132 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“),, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

23. Vychádzajúc zo skutkových zistení a hodnotenia vykonaných dôkazov, aplikujúc zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na danú vec, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť v celom rozsahu. Súd vyhodnotil žalobu v časti ako nedôvodnú a v tejto časti žalobu zamietol.

24. Súd mal z listinných dôkazov nesporne za preukázané, že medzi žalobcom ako bankou a žalovaným ako klientom bola dňa 08.11.2017 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere - Povolené prečerpanie na účte žalovaného, na základe ktorej žalobca zriadil žalovanému povolené prečerpanie na účte do výšky limitu povoleného prečerpania 1.000,- Eur. Zmluva bola uzatvorená na diaľku prostredníctvom internetbankingu. Hoci predmetná zmluva o úvere je zmluvou podľa § 497 Obchodného zákonníka a jedná sa v danom prípade o absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), zároveň je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov a zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože je nesporné, že žalobca pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaný pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, vystupoval teda ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah založený medzi stranami sporu je spotrebiteľským vzťahom. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred žalobcom, ktorej obsah nemal žalovaná možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, ktorý žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvou o úvere dňa 09.11.2017 je nesporný. Ide o zmluvu, ktorú žalobca ako dodávateľ uzatváral vo viacerých prípadoch voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňujú a zmluvné podmienky k zmluve sú vopred pripravené bez možnosti ich modifikácie. V predmetnom právnom vzťahu má tak žalovaný postavenie spotrebiteľa, v dôsledku čoho je daná aplikácia právnych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Z uvedených dôvodov súd pristúpil k skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu ochrany spotrebiteľa a neprijateľnosti zmluvných podmienok.

25. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie, poskytnutie povoleného prečerpania a jeho nesplácanie žalovaným nebolo v konaní sporné. Žalovaný porušil svoju povinnosť mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie potrebných transakcií a na účte sa dostal do nepovoleného prečerpania. Žalobca žalobou domáhal zaplata sumy 1.176,58 Eur ako nepovoleného debetu, ktorý mal

podľa žalobcu predstavovať rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte žalovaného. Žalovaný v konaní nijako nepoprel existenciu dlhu, nerozporoval ani skutkové tvrdenia žalobcu o výške poskytnutého povoleného a nepovoleného prečerpania ani o výške kreditných úhrad. Keďže povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je poskytnutý úver veriteľovi vrátiť, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 864,20 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte žalovaného bez započítania debetných položiek, ktorými sú poplatok za upozornenie debet, poplatok za výzvu debet, poplatok za vedenie exekúcie a bez vyčíslených úrokov. Okrem uvedených poplatkov a úrokov súd žalobu zamietol aj v časti požadovaných úrokov vo výške 28 % ročne zo sumy 1.176,58 Eur od 09.04.2019 do zaplataenia.

26. Súd žalobu zamietol v časti úrokov vo výške 207,38 Eur, ktoré majú predstavovať jednu z debetných položiek. V tejto časti svoj nárok žalobca nijako nešpecifikoval, neposkytol súdu skutkové tvrdenia a dôkazy preukazujúce uvedený nárok. V návrhovom konaní je výlučne na žalobcovi a jeho zodpovednosti čoho (akého práva) a na základe akých skutočností sa v súdnom konaní domáha. V zmysle ustanovenia § 132 ods. 1 CSP musí žalobca v žalobe uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú uplatnený nárok (povinnosť tvrdenia), teda vymedziť skutkové okolnosti, ktoré majú byť podkladom rozhodnutia, označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť), a uviesť žalobný návrh. Žalobca teda procesne zodpovedá za to čo a prečo žaluje, a za výber a formuláciu procesných prostriedkov. V časti vyčíslených úrokov žalobca nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku, keď neuviedol, z akej sumy a za aké obdobie ich účtoval. Na účely objasnenia uvedených skutočností súd nariadil pojednávanie, kde mohol žalobca doplniť svoje skutkové tvrdenia ohľadom uvedenej časti nároku, resp. preukázať ich dôvodnosť. Nakoľko sa žalobca na pojednávanie nedostavil, svoje skutkové tvrdenia týkajúceho sa sporných nárokov nedoplnil, súd spravujúc sa vyššie uvedenými úvahami v uvedenej časti žalobu zamietol.

27. Súd žalobu zamietol aj v časti poplatkov za upozornenie debet, za výzvu debet a za vedenie exekúcie, predstavujúce ďalšie debetné položky. Poplatok za upozornenie debet a poplatok za výzvu debet súd žalobcovi nepriznal, nakoľko ide o neprimerané poplatky v súvislosti s výzvou banky, pretože banke nič nebrániť vyzývať klienta k zaplataeniu debetu na účte priamo vo výpise z účtu. Pokiaľ banka vo výpise ponúka rôzne nové bankové produkty, ako je napríklad výhodné sporenie a podobne, môže banka v pravidelných výpisoch zároveň upozorniť a vyzvať klienta na plnenia. Žalobca navyše žiadne upozornenia ani výzvy adresované žalovanému ani nepreukázal. Súd nepriznal žalobcovi ani účtovaný poplatok za vedenie účtu postihnutého exekúciou á 5,- Eur mesačne. V prvom rade preto, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok, a to, že účet je postihnutý exekúciou alebo výkonom rozhodnutia. I keby tak bolo, uvedený poplatok je neprimeraný a nemôže požívať právnu ochranu. Je zrejmé, že poplatok tvorí súčasť Sadzobníka poplatkov a nebol individuálne dojednaný, spotrebiteľ obvykle nemá možnosť tieto poplatky ovplyvniť, pretože sú stanovené a menené jednostranne bankou. Ide o zjavne vysoký poplatok, ktorý prevyšuje samotný poplatok za vedenie účtu a nie je zrejmé, aké povinnosti a plnenia má banka spojené s prípadným vedením účtu postihnutým exekúciou, keď na účte nebol žiaden exekúciou postihnuteľný zostatok. Uvedenému poplatku zjavne nie sú vyvažované žiadne protiplnenia v prospech spotrebiteľa. Vzhľadom k uvedenému súd poplatky za výzvu a vedenie exekúcie v zmysle § 53 ods. 1 a 2 a ods. 4 Občianskeho zákonníka považoval za neprijateľné zmluvné podmienky, a tým neplatné. Na tomto mieste sú poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/69/2018 zo dňa 08.08.2018 v obdobnej veci, v ktorom súd uviedol, že ustanovenia zmlúv, všeobecných obchodných podmienok, či iných listín, ktoré žalobcu ako banku oprávňujú účtovať si úrok z tzv. nepovoleného prečerpania a poplatky za výzvu a za vedenie účtu postihnutého exekúciou nemôžu požívať súdnu ochranu, pretože z dôvodov, ktoré už uviedol súd prvej inštancie sa jedná o neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú výrazne v neprospech spotrebiteľa.

28. Súd žalobu zamietol aj v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplataenia úrokov vo výške 28 % ročne zo žalovanej sumy od 09.04.2019 do zaplataenia, ktoré majú predstavovať úrok za nepovolené prečerpanie a vyplývať majú zo všeobecných obchodných podmienok a vývesky úrokových sadzieb. Ohľadom tejto časti súd konštatuje, že účtované úroky neboli individuálne dohodnuté, pričom za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ale nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Žalobca nepreukázal existenciu písomnej dohody zmluvných strán na úročení nepovoleného prečerpania, pričom takúto dohodu nemožno uzatvoriť len všeobecným odkazom na všeobecné obchodné podmienky. Žalobca v danom prípade nárok na úrok 28 % ročne z dlžnej sumy odvodzoval od čl. 3 VOP, pričom uvedená

zmluvná podmienka s rovnakým obsahom už bola rozsudkom Okresného súdu Košice II č. k. 36C 117/2013-55 zo dňa 29. novembra 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co 91/2014 zo dňa 24.03.2015 vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Vzhľadom na to bolo povinnosťou žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj uplatňovania nárokov z nej vychádzajúcich.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že prevažne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,90 %. Podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 73,45 % a hrubý úspech žalovaných v rozsahu 26,55 %, keď žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.176,58 Eur s príslušenstvom a súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 864,20 Eur s príslušenstvom. S poukazom na uvedený pomer úspechu strán vo veci a tým daný prevažný čistý úspech žalobcu v rozsahu 46,90 %, súd v konečnom dôsledku rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v uvedenom rozsahu.

32. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).